

ת"פ 40754/05/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ש.ש.מ., הנאשם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 40754-05-19 מדינת ישראל נ' מ' (עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופטת רבקה גלט
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י עו"ד לקס
נגד
ש.ש.מ. (עציר) - הנאשם
ע"י עו"ד קבלאן

גזר דין

העבירות

1. הנאשם, כבן 29 שנים, הורשע על פי הודאתו בשורת עבירות שביצע כלפי גרושתו, במספר הזדמנויות.
2. כתב האישום המתוקן מחזיק 6 אישומים. בחלק הכללי נכתב כי במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת גרושים כשנה וחצי, ולהם שני ילדים קטנים בני שנתיים וחצי. ביום 24.3.19 ניתן צו הגנה לטובת המתלוננת, ולפיו נאסר על הנאשם להיכנס לביתה, ולהימצא ברדיוס של 500 מ' בקרבתה, להטריד אותה בכל דרך, לרבות טלפונית, ולהתקרב למסגרות החינוך של ילדיו. הצו אושר בנוכחות הנאשם ביום 25.3.19. באותו מועד שוחרר הנאשם לאחר שנעצר בגין האירוע נשוא האישום השלישי, וזאת בתנאים מגבילים שכללו אי יצירת קשר עם המתלוננת וילדיו למשך 30 יום. בהמשך, גם ביום 8.5.19 שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים, לאחר שהיה עצור בגין האירוע נשוא אישום 2, בתנאי מעצר בית בבית הוריו, וכן נאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת למשך 45 יום.

על פי עובדות האישום הראשון ביום 08.05.19 בשעה 16:59, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת ממספר טלפון חסוי מספר רב של פעמים במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים, והמתלוננת ענתה לחלק משיחותיו, תוך שאמרה לו כי אסור לו ליצור עמה קשר. חרף כך, במהלך היום המשיך הנאשם להתקשר לטלפון הנייד של המתלוננת מספר פעמים. בין התאריכים 10/5/2019 עד ל 11/5/2019 בשעות שונות התקשר הנאשם מספר פעמים לטלפון הנייד של המתלוננת ממספר חסוי, במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים, המתלוננת ענה לחלק מהשיחות ואמרה לו שיפסיק להתקשר אליה. על פי עובדות אלה, הורשע הנאשם בעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: עבירת הטרדה), הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: הפרת הוראה חוקית) והפרת הוראה חוקית בניסיונות סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, בין התאריכים 28.3.19 ל 15.4.19 התקשר הנאשם מהטלפון הנייד, לטלפון הנייד של המתלוננת כ-3613 פעמים, בשעות שונות במהלך היום והלילה, וכתב למתלוננת הודעות רבות בשעות שונות במסגרתן ביקש ממנה שתענה לו לפלאפון. בהמשך, המתלוננת ענתה לחלק מהשיחות ואמרה לו שיפסיק להתקשר אליה וכי היא תתלונן על כך במשטרה, וחרף זאת המשיך לטלפן אליה מספר פעמים. בין התאריכים 16.4.19 ל 7.5.19, התקשר מהטלפון הנייד, לטלפון הנייד של המתלוננת מספר רב של פעמים, בשעות שאינן ידועות במדויק, וכתב לה הודעות רבות, ביניהן: "בבקשה ו' על תהרסי לי לא עשיתי כלום בבקשה מימך ו'", "יבת זונה יחולת נפש ימטורפת מה עשית לי ולילדים יחולה נפש יבת שרמוטה אחת על מה ולמה מלא היה סיבה יבת זונה אחת לראות אותם אני גם לא יכול" [הכל במקור, גם להלן, ר.ג.]. בהמשך למתואר, המתלוננת ענתה לחלק מהשיחות וביקשה שלא יפריע לה בחיים, חרף זאת המשיך הנאשם לטלפן אליה מספר פעמים וכן לשלוח לה הודעות, במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים. על פי עובדות אלה, הורשע בעבירת **הטרדה**, **הפרת הוראה חוקית**, ו**הפרת הוראה חוקית בניסבות סעיף 287(ב)** לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השלישי, בתאריך 21.3.19 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת מהטלפון הנייד שלו וביקש לראות את הילדים, המתלוננת סירבה ובתגובה קילל אותה ואמר לה שאם לא "תביא לי" את הילדים הוא יבוא וייקח אותם בכוח וידקור אותה. בניסבות אלו, אמרה המתלוננת לנאשם כי היא מפחדת ממנו ושלא יבוא, בתגובה אמר לה: "זונה שרמוטה, מוצצת לערבים, יבוא לך סרטן אני אהרוג אותך" וכי הוא בדרך ואם לא יראה את הילדים יעשה לה בלאגן. בהמשך לאמור, התקשר שוב הנאשם למתלוננת ואמר לה כי הוא מתחת לבית. המתלוננת יצאה לקראתו עם הילדים, מיד ובסמוך לכך אמר לה הנאשם כי הוא לוקח את אחד הילדים, שרץ ואחז בידו. המתלוננת סירבה, ובתגובה קילל אותה והתגלע ויכוח ביניהם. בעקבות המתואר, התקשרה המתלוננת למשטרה ולמקום הגיעו השוטרים, או אז צעק הנאשם לעבר המתלוננת בפני השוטר: "תיזהרי לא לענות לי לטלפון אני רוצה לדבר עם הילדים". בגין עובדות אלה, הורשע בעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: עבירת איומים).

על פי עובדות האישום הרביעי, בין התאריכים 1.1.19 ל 21.3.19 בשעות שאינן ידועות למאשימה במדויק, התקשר הנאשם מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת כ-4660 פעמים, במהלך היום והלילה. בהמשך למתואר, המתלוננת ענתה לחלק מהשיחות וביקשה כי יפסיק להתקשר אליה וכי היא תתלונן על כך במשטרה. בתקופה הרלוונטית, במספר הזדמנויות, במועדים ובשעות שאינם ידועים למאשימה במדויק, במהלך שיחות טלפון שקיים הנאשם עם המתלוננת, אמר כי ידקור אותה, וכי אם יגלה שיש לה בן זוג, הוא יגלה מי הוא ויעשה לה בלאגן, ירצח אותו ואותה. כשבוע עובר למועד האירוע המפורט באישום 3, בשעה ובמועד שאינם ידועים במדויק למאשימה, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת ואמר לה כי הוא ידקור אותה בבטן ויסובב את הסכין 100 פעמים עד שתיחנק. בשל כך הורשע בעבירת **הטרדה**, ובעבירת **איומים**.

על פי עובדות האישום החמישי בתאריך 20.03.2019 בשעה 7:09 או בסמוך לכך, שלח הנאשם הודעות טקסט דרך יישומון האינסטגרם אל המתלוננת תחת חשבונות משתמש שונים, ביניהן: "אני יזיין את החיים ואת הפנים יבת זונה עם אני ישחט אותך חיי יבת שרמוטה לא ולא אף ירחיק אותי מהם כוס סבתא שלך יבת זונה", אני יעשה הכל ואני לא יתן לך לעשות יותר אני יהרוס לך את החיים אני נשבע". "עם אני לא ישחט אותך אני בן עם את תנסי אותי יבת שרמוטה", "פחד לא פחד את אמא שלך אני יאנוס יבת זונה", "את תעני עכשיו לשיחה ואת תתני לי את שליו לטלפון למה עם אני לא נודר שאני מתארגן ועל הזין שלי הכסף ואני בא ואני הפעם לא יצא פרייר שלהבא את תדעי לא לעשות כהה יותר ואני ישבע בראש של הילדים שלא אכפת לה ותעצור את היום". בגין עובדות אלה, הורשע בעבירה של **איומים**.

על פי עובדות האישום השישי, בחודש נובמבר שנת 2017, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עת שהו המתלוננת והנאשם בבית הוריו של הנאשם ביחידת מגורים, הגיע הנאשם אל המתלוננת, אשר נמה במיטתה והכה במכת אגרוף את פיה. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת נפיחות בשפתיה. בהמשך, כעס הנאשם על המתלוננת על כך שגבר שלח לה תגובה בטלפון על תמונה שפרסמה ברשת החברתית. בשל כך הורשע בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג**- לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, והנאשם שהה במעצר מיום 15.5.19 עד יום 8.7.19, אז שוחרר בתנאים, לחלופה מוסדית ב"בית נועם". ואולם, בעקבות הפרת תנאי המסגרת, הושעה הנאשם ונעצר מחדש ביום 8.8.19, עד תום ההליכים. מאז, ועד היום, שוהה הנאשם במעצר.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ התביעה טענה בדבר חומרת העבירות, והציגה מתחם ענישה נפרד לגבי כל אחד מן האישומים: בעניין האישום הראשון, נטען כי המתחם נע בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר. בגין האישום השני, הוצג מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר, עד 12 חודשי מאסר. בגין האישום השלישי, מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בגין האישום הרביעי, מתחם הנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל. בגין האישום החמישי, מתחם הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לאישום השישי, נטען כי הנסיבות חמורות, שכן הנאשם תקף את המתלוננת בשנתה וגרם לה חבלות. בעניין זה, הוצגו תמונות החבלה בצד הפנימי של השפה. ב"כ התביעה הפנה לריבוי העבירות, ולפחד שהיתה המתלוננת שרויה בו, מפני הנאשם. המתלוננת אף ביקשה ממנו לחדול ממעשיו ואמרה לו כי היא מפחדת, אך ללא הועיל. התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, שנדון בעבר בגין עבירות אלימות. בסופו של יום, התביעה סבורה שיש להטיל על הנאשם עונש כולל שלא יפחת מ-24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. התביעה הגישה אסופת פסיקה.

5. מטעם הנאשם העיד לעונש דודו, מר בראון, שתיאר כי יחסיו עם הנאשם חמים, וכל הפרשה נעוצה בכך שהנאשם היה מנוע מלראות את ילדיו הקטנים, מה שהכניס אותו למצוקה רבה. העד תיאר כי הנאשם הוא אדם מקסים, ואוהב את ילדיו שהם עבורו "לפני הכל". בנוסף, הוגשו מטעם הנאשם העתקים של מסרונים שהעביר הנאשם למתלוננת בתקופת העבירות, על מנת להראות כי אכן, מוקד הסכסוך שהביא לעבירות היה רצונו של הנאשם לראות את ילדיו.

ב"כ הנאשם טען כי מוקד הפרשה כולה נעוץ בצורך של הנאשם לראות את ילדיו, ויש להשקיף על המעשים מתוך הבנה למצוקתו, זאת מבלי להקל ראש בעבירות. עוד הפנה לכך שבעת קרות האירועים, לא נקבעו שום הסדרי אריה עבור הנאשם וילדיו, כך שמרגע שניתנו צווי ההגנה, המתלוננת מנעה ממנו כל מפגש עם הילדים, והיתה אדישה כלפיו, למרות כל תחנוניו. הקושי של הנאשם משתקף מתוך המסרונים שבכתב האישום, ואף התביעה ניאותה לתיקונים בעובדות האישום, אשר ישקפו כי האירועים נעוצים בגעגועי הנאשם לילדים. נטען כי אילו נהגה המתלוננת אחרת, לא היו הדברים מגיעים לאן שהגיעו. בנוגע למבנה כתב האישום, טען ב"כ הנאשם כי אין הצדקה להפרדה בין האישומים, אלא המדובר בפרשה אחת נמשכת, המהווה אירוע אחד, על פי מבחן הקשר ההדוק, לפי הלכת ג'אבר. הטענה היא כי בהתאם להלכה שנקבעה, סמיכות הזמנים, והקשר הענייני בין העבירות, שכולן הופנו כלפי אותה מתלוננת, לרקע הגירושין, הופך אותן לאירוע אחד. עוד נטען, כי הנאשם אמר את הדברים בעידנדא דריתחא, ללא שום כוונה אמיתית לבצע משהו כלפיה. לעניין האישום השישי, נטען כי יש משקל לחלוף הזמן, בשים לב לכך שלאחר התקיפה, השניים המשיכו לחיות יחד כזוג. בנוגע לעבירת האיומים, נטען כי אלה היו ברף נמוך. ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה, וטען כי

מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך יותר ממה שהציגה התביעה, וראוי להסתפק בתקופת המעצר עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא גרוש מהמתלוננת כבר שנתיים, אך לאחר מכן הוסיפו להיות בקשר, עד שהחלה לסרב למפגשים שלו עם ילדיו, ורק כעת עורך דינו פועל לקביעת הסדרי ראייה. לדבריו, המתלוננת קיבלה את המסמכים לאחרונה, והוא מקווה לקדם את ההליך, ואינו רוצה שום קשר בעתיד עם המתלוננת. עוד אמר שלא ראה את ילדיו כבר זמן רב, והדבר קשה לו מאד. לדבריו, ילדיו מצויים בקשר עם הוריו, וכיום המתלוננת אינה מונעת זאת, ואין שנאה ביניהם. הנאשם אמר שהוא יודע שטעה, ולא היה צריך לדבר כפי שדיבר. בנוסף, אמר שלא ידע להעריך את העובדה שבית המשפט שחרר אותו בתנאים בתחילת ההליך, והפר את תנאי השחרור, ופנה אל הגנת של הילדים על מנת לפגוש בהם, בניגוד לצו. לדבריו, המתלוננת אמרה שהיא פחדה ממנו, אך בפועל ירדה לרחוב, ופגשה בו, וכשהגיע השוטר ראה אותו חבוק עם הילד. הנאשם הזכיר שהוא עצור כבר כמעט 7 חודשים ואינו רוצה לוותר על ילדיו, וביקש כי בית המשפט יראה גם את הצד שלו, אילו היו קיימים הסדרי ראייה, לא היו מתרחשים האירועים והוא לא היה מגיע לאן שהגיע.

מתחם העונש ההולם

אירוע אחד או כמה אירועים?

7. כאמור, ב"כ הנאשם טען שיש לדחות את עתירת התביעה לקבוע מתחם הולם לכל אישום בנפרד, היות שמדובר באירוע מתמשך אחד ויחיד. ואמנם, יש לשים לב לכך שחמשת האישומים הראשונים בכתב האישום המתוקן, התרחשו למעשה בפרק זמן מתמשך ורצוף. כך, האירוע נשוא אישום 5 התרחש ביום 20.3.19, האירוע נשוא אישום 3 התרחש למחרת, ביום 21.3.19, ואילו אישום 4 מתאר ריבוי הטרדות בין הימים 1.1.19 עד 21.3.19. באופן דומה, אישום 1 מתאר הטרדות בין המועדים 8.5.19 עד 11.5.19, בעוד שאישום 2 מתאר מעשים דומים, מיום 28.3.19 ועד 7.5.19. יוצא כי העבירות בכל חמשת האישומים הללו השתרעו על פני התקופה שמיום 1.1.19 ועד 11.5.19 (כולל 6 ימים שבהם לא בוצעו עבירות מיום 22.3.19 עד יום 27.3.19), ורק אישום 6 עוסק בעבירה שבוצעה בנפרד מרצף הזמנים שתואר, בשנת 2017. ודוק, על פי עובדות האישומים, רוב רובן של עבירות ההטרדה, שהן עיקרו של כתב האישום, בוצעו במועדים שאינם ידועים במדויק, או לכל הפחות, אינם מפורטים במדויק, אלא מתוארים כעבירות שבוצעו במהלך התקופה. לצד זה, ידוע מועדן המדויק של כמה עבירות בודדות, והוא צוין במפורש, אך ספק רב אם היה בכך כדי להצדיק אישום נפרד, והרשעה נפרדת בעבירות נוספות, שעה שכאמור, מכלול העבירות המתוארות בחמשת האישומים הללו, התמשכו על פני תקופה רציפה.

8. בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מד"י (29.10.14), נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. כב' השופטת ברק-ארז ציינה כי ברגיל, קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. מבחן הקשר ההדוק נדון גם בפסיקה מאוחרת יותר, כמה וכמה פעמים (ע"פ 4603/17 אדרי נ' מד"י (16.7.19); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דלאל (3.9.15)).

בע"פ 5668/13 מזרחי נ' מד"י (17.3.16), ציין כב' השופט סולברג כי תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו-2015, מציב מבחן שונה במקצת להגדרת "אירוע":

בתזכיר מובע חוסר שביעות רצון מן הפרשנות שנתנה הפסיקה למונח 'אירוע' ("המבחנים

עמוד 4

הרחבים שבהלכת ג'אבר חותרים תחת סעיף ריבוי העבירות"), ומוצעת בו הגדרה שונה, מצומצמת יותר, שאת 'גבולות הגזרה' שלה יש לשרטט באמצעות שני מבחנים: "המבחן הראשון והמרכזי הוא מבחן טכני באופיו אשר בוחן האם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום". ההיגיון העומד בבסיסו של מבחן זה, כך מוסבר, הוא כי ביצוע מעשים שונים במרחק של מקום וזמן, מבטא מידת אשם מוגברת, אשר צריכה להתבטא בחלוקה לכמה אירועים; המבחן השני הוא מבחן מהותי באופיו, מטרתו לסייג את המבחן הראשון, והוא מונחה על-ידי שני פרמטרים - זהות האינטרסים המוגנים ומספר הקרבנות. "כך, גם אם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום, ככל שהמעשים פוגעים באינטרסים מוגנים שונים יותר וככל שמדובר בפגיעות בקרבנות שונים, תגבר ההצדקה לקבוע שמדובר בשני אירועים שונים".

כב' השופט סולברג מבהיר כי בהתאם לתזכיר החוק, גם אם מצא בית המשפט כי מדובר בכמה אירועים נפרדים, אך מדובר באירועים דומים, אשר בוצעו באופן שיטתי, לאורך זמן, ניתן לקבוע כי מדובר באירוע אחד:

"יהיה רשאי בית המשפט, לאחר ששקל את טיב האירועים וחומרם, לקבוע מתחם עונש הולם אחד בלבד לכל האירועים" (ההדגשה הוספה). הגיונו של התיקון, על-פי המוסבר, נעוץ בשיקולים רעיוניים ומעשיים כאחד...

9. בענייננו, כפי שהובא לעיל בפירוט, הנאשם ביצע את העבירות המתוארות בחמשת האישומים הראשונים, במהלך תקופה של כ-5.5 חודשים. על פי התיאור, העבירות בוצעו ברציפות, והרקע להן, היה אחד ויחיד: סכסוך הגירושין ורצונו העז של הנאשם לראות את ילדיו. רצונו זה, שהוא לא ידע לרסנו, הוא שגרם לו להפר את צווי בית המשפט, ולהעביר מסרים מאיימים אל המתלוננת, ללא הפסקה.

10. הנה כי כן, העבירות מקיימות את כל התנאים שנקבעו בפסיקה, לצורך תחולת מבחן הקשר ההדוק: הן בוצעו על פי תכנית עבריינית אחת, לשם מטרה אחת, כלפי אותה המתלוננת, ובמשך תקופה רציפה בזמן. בעצם, עיון מעמיק בכתב האישום המתוקן, מעורר את התמיהה, מה ראתה התביעה להפריד את ההתרחשויות ל-5 אישומים, שעה שקיימת רציפות (ואף חפיפה) בזמנים, ומה היתה ההצדקה לכך. בנסיבות הללו, אני סבורה כי מתקיים מבחן הקשר ההדוק, על פיו יש לראות את עובדות האישומים 1-5, כאירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה כולל.

11. במאמר מוסגר - גם אילו קבעתי כי אישומים 1-5 מהווים 5 אירועים, עדיין הייתי סבורה שלנוכח לכידות האישומים ורצף הזמנים, ראוי לקבוע מתחם הולם אחד, בהתאם לקביעת בית המשפט העליון, ובגדרי סעיף 40"ג(ב) לחוק העונשין.

12. אשר על כן, יש לקבוע מתחם הולם לכל האישומים הללו במאוחד, מתחם שייקבע בשים לב לכמות העבירות וחומרן.

13. שונה הדבר ביחס לאישום 6, שעניינו בתקיפת המתלוננת. לדעתי אין לכלול אישום זה כחלק מן האירוע המתואר בסעיף הקודם, אלא לפנינו אירוע נפרד, זאת הן משום שהעבירה בוצעה כשנה וחצי קודם ליתר העבירות, והן משום שהעבירה שונה וחריגה על פי טיבה, מרצף אירועי ההטרדות והפרות הצווים. לפיכך, אני קובעת כי האישום השישי מהווה אירוע נפרד, ולגביו ייקבע המתחם ההולם, בנפרד.

קביעת המתחם לאישומים 1-5:

14. הטרדה באמצעות מתקן בזק היא עבירת עוון שעונשה 3 שנים ונועדה להגן על זכותו של הפרט לשלווה. ערך חברתי רב טמון בעבירה זו בעידן שבו אמצעי ההתקשרות המהירים מאפשרים העברת מסרים, טלפונים או כתובים, ללא סינון, באופן המקל ביצוע של הטרדות שונות. על עבירות אלה, אמר בית המשפט העליון (ע"פ 10756/04 מאיר אזולאי נ' מדינת ישראל (7.7.05):

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האשה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אשה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האשה, ולא פעם גם את חייה..."

ועוד נאמר (ע"פ 7951/05, 8281/05 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 36, מיום 7.2.07):

"על בית-משפט זה, כנושא הדגל של זכויות האדם וחופש הפרט במדינת ישראל, לעמוד ולהכריז בקול, כי בכל עת ובכל שעה מותר לו לאדם להחליט מה ייעשה בנפשו ובגופו. תהא אשר תהא הסיבה אשר בגללה תחפוץ האישה בהפסקת היחסים... - אין כל זכות, לאף אחד, לפגוע בחירות זו ולהתעלם ממנה. העושה זאת ראוי לגינוי חברתי ולענישה הולמת."

15. גם עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה הפרט, וכבר נקבע כי בייחוד יש להגן על זכותו זו של אדם, בתוך התא המשפחתי. ברע"פ 1293/08 קורניק נ' מד"י (נבו מיום: 25.6.08) הורשע הנאשם בעבירת איומים יחידה כלפי בת זוגו, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר וכן קנס בסך 5000 ₪, למרות שעברו הפלילי היה נקי. ערעורו נדחה גם בבית המשפט העליון, ומכאן יש ללמוד על חומרת העבירה. לצד זה, ניתן למצוא בפסיקה טווח רחב ביותר של עונשים שהוטלו בגין עבירת איומים, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבות העברין.

16. במאגרי הפסיקה מצויות דוגמאות רבות לפרשיות בהן בוצעו עבירות הטרדה במתקן בזק, המשולבות בעבירות של איומים, ואף הפרה של צווי בית המשפט שנועדו להגן על שלומו של המתלונן, וממקרים אלה ניתן ללמוד על מנעד הענישה, העומד ביחס ישיר לכמות העבירות, תכיפותן ומידת חומרתם של המסרים שהועברו:

ברע"פ 4976/18 ריאני נ' מד"י (12.8.18) נדון עניינו של נאשם שהורשע ב-4 עבירות של הטרדה, וכן איומים, על פרודתו. בכל אחד מן האירועים, שלח לה 30 מסרונים בוטים, שחלקם בעלי אופי מאיים. לנאשם היה רקע פסיכיאטרי, ועלתה בעייתיות בהתנהלותו, עת נשלח אל הממונה על עבודות השרות. בבית המשפט קמא, הוטלו 6 חודשי מאסר, וכן הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ובסה"כ, הוטלו 9 חודשי מאסר. הערעורים שהגיש לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

ברע"פ 1940/16 פולק נ' מד"י (14.3.16) הורשע הנאשם ב-4 אישומים של הטרדות, פגיעה בפרטיות והפרות צווים, כלפי 3 מתלוננות שונות, שהכיר בבית קפה. בכל אחד מן המקרים, לאחר שהמתלוננת סירבה להמשך הקשר, התקשר אליה הנאשם פעמים רבות, העביר מסרונים רבים, ובחלק מן המקרים עקב אחרי המתלוננת. לנאשם היה עבר פלילי בעבירות אלימות מרמה והפרת הוראה חוקית. בבית המשפט קמא נקבע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים,

אך בסופו של יום נקבע כי ראוי להטיל עונש כולל, לאור הדמיון בין האירועים, ההופך אותם לפרשה אחת. הוטלו 24 חודשי מאסר. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

ברע"פ 4668/14 אפללו נ' מד"י (18.2.15) הורשע הנאשם, לאחר הוכחות, בשני אישומים ובהם שורת עבירות של הטרדות, ואיומים, כלפי מי שהיתה בת זוגו, ובני משפחתה, באלצו אותה לשוב לגור עמו. הנאשם ביצע עבירות איומים וסחיטה באיומים כלפי בני המשפחה, עד שאיתר את המתלוננת כמה פעמים. בנוסף הורשע בפגיעה בפרטיות והפרת צווים. העבירות נמשכו על פני תקופה. בבית המשפט המחוזי הוטלו 18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ו-12 חודשים בגין האישום השני, כך שבסה"כ יישא 24 חודשי מאסר. הערעור לבית המשפט העליון, נדחה.

ברע"פ 7413/14 דוד נ' מד"י (17.11.14), הורשע הנאשם בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים, כלפי פרודתו. במועד אחד שלח אליה 20 מסרונים בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה וכן התקשר אליה כדי להשמיע באוזניה דברים שיש בהם כדי להטרידה. הנאשם היה צעיר ביותר, ולחובתו הרשעה קודמת וכן מאסר על תנאי בר הפעלה. בבית המשפט קמא הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת התנאי, והערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

בעפ"ג (מח' חי') 45326-04-16 בן שמעון נ' מד"י (15.12.16) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, ב-4 אישומים של הטרדות, ואיומים כלפי גרושתו. באישום השני הורשע גם בהפרת צווים. בכל אחד מן האישומים, המדובר היה בריבוי הודעות במסרונים שחלקם בעל אופי מאיים, וכן אלפי שיחות, כל זאת במטרה למנוע ממנה לפגוש גבר אחר. בנוסף, הורשע בהטרדה והטרדת עד, בגין ריבוי שיחות והודעות ששלח אליה גם במהלך ניהול המשפט נגדו, וכן איומים כלפיה בשיחת טלפון. בית המשפט קמא ציין שלא היתה הצדקה לריבוי האישומים שעה שמדובר בפרשה אחת. הנאשם היה שוטר שפוטר מן המשטרה בשל העבירות. בית המשפט שקל את הנסיבות החריגות והטיל 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות. בבית המשפט המחוזי נשקלו מאמצי שיקום, וכן ליקויי ראייתו שנתגלה. בסופו של יום בוטלה הרשעתו, והוטלו עונשים ללא הרשעה.

בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 26073-12-12 פלוטניקוב נ' מד"י (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה כלפי גרושתו. הנאשם התקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה, ב-19 מועדים שונים, ובכל מועד ניהל בין שיחה אחת ל-24 שיחות. לנאשם היה עבר פלילי. בבית משפט השלום הוטלו 9 חודשי מאסר, ערעורו על חומרת העונש התקבל, והעונש הוקל והועמד על 6 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (מח' מרכז - לוד) 32320-09-12 אספורמס נ' מד"י (25.12.12), הורשע הנאשם בעבירות של איומים והטרדה כלפי פרודתו, שלא השלים עם רצונה להיפרד ממנו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר, והטיל מאסר. בערעור התחשב בית המשפט המחוזי בהעדר עבר פלילי. העונש הוקל והועמד על 5 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (מח' ת"א) 43125-02-11 מד"י נ' רבינוביץ (29.11.12), הורשע נאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה. הנאשם הטריד את המתלוננת על פני שנים, התקשר אליה פעמים רבות, הסתובב בקרבת בית מגוריה וכפה עליה את נוכחותו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

17. בענייננו, הנאשם הטריד את המתלוננת על פני תקופה משמעותית של כמה חודשים, באלפי שיחות ומסרונים, שנועדו להתיש אותה עדשתענה ותיענה לו. הנאשם לא בחל במילים בוטות, ואף שיגר הודעות שיש בהן איומים

קשים כלפיה. כמות ההטרדות והאימים, והעובדה שהנאשם גם הגיע לבית המתלוננת באירוע נשוא אישום 3, למרות שאמרה לו כי היא מפחדת, הם בעלי חומרה יתרה, ועל כך יש להוסיף את תעוזתו, כשאיים עליה, בנוכחות שוטר. הנאשם לא נרתע מהמשך העבירות, גם כשניתנו נגדו צווי הרחקה, מה שמלמד כי אין עליו מורא הדין.

18. הנאשם טוען כי כל מטרתו היתה לראות את ילדיו, שהופרדו ממנו בעל כורחו. אני ערה לסבלו, בהיותו אב לשני ילדים קטנים, שגעגעועיו אליהם היו עזים. ניתן להבין מתיאור השתלשלות העיניים, כי במשך תקופה של כמה חודשים, נקלע הנאשם למצב שבו המתלוננת מסרבת לאפשר לו לראות את הילדים, ולא התקיימו הסדרי ראייה כלשהם, לשם שמירת זכויותיו כאב. ואולם, קשה להצדיק את חומרת העבירות, המשקפות אובססיביות והעדר גבולות, שאינם עומדים בשום פרופורציה למצוקה שנגרמה לו, וקשה להתעלם מן הדרך האלימה בה בחר, שעה שהיה בידו לפנות לערכאות או לרשויות הרווחה והסעד, על מנת לקבוע הסדרי ראייה. בנוסף, בניגוד לנטען, לא כל אימויו והודעותיו נגעו לעניין ראיית הילדים, שהרי על פי עובדות אישום 4, איים על המתלוננת גם ביחס לאפשרות שהיא תמצא לה בן זוג חדש. כמות ההטרדות והאימים שספגה המתלוננת מידי, גדולה מעל ומעבר למרבית המקרים שנסקרו לעיל, ודי להזכיר כי המדובר בסך הכל בכמות הטרדות עצומה, מעל 7,000 הודעות ושיחות. ברור הוא כי בכל אלה היה כדי להטיל אימה גדולה ולהשבית את שלוות חייו של כל אדם סביר.

19. לאור מדיניות הענישה הנוהגת, ומכלול הנסיבות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע הכולל, נושא אישומים 1-5 נע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת המתחם לאישום 6

20. חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן זוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

21. טווח הענישה המקובל בגין עבירות אלימות שכאלה, הוא כידוע רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריח, ובייחוד כשהמדובר במי שצברו לחובתם עבר מכביד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינם (למשל: רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מד"י (7.3.11)); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"י (19.11.12); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13); ת.פ. 18261-12-10 מד"י נ' מיצקו (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); ת.פ. 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14)); לעומת זאת, קיימים מקרים רבים בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שרות, או אף בענישה הצופה פני עתיד, וזאת בהתקיים שיקולי שיקום משמעותיים (רע"פ 1923/11 חטיב נ' מד"י (10.3.11); ת.פ. 1345-08 מד"י נ' ששון (18.2.09); ת.פ. 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת.פ. 2522-08 מד"י נ' אביטבול (14.2.10)), והדברים ידועים ומוכרים לכל.

22. במקרה דנן, הנאשם הכה את המתלוננת במכת אגרופ לפיה, בעת שישנה, וגרם לה חבלה, בדמות נפחות בשפה. תקיפתו של אדם בשנתו, כשהוא חשוף לחלוטין ואינו יכול להתגונן על נפשו היא בעלת משנה חומרה.

עמוד 8

23. אינני מוצאת כי יש נסיבה לקולא, בכך שהמתלוננת המשיכה בחיי זוגיות עם הנאשם לאחר תקיפתה, ואין בכך כדי ללמד דבר.

24. לאור מדיניות הענישה, ונסיבות המקרה, אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות, ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

25. הנאשם נושא על שכמו עבר פלילי משמעותי, למן היותו נער. בשנת 2007 הורשע בבית המשפט לנוער, בעבירת תקיפה והוטלו עליו עונשים של התחייבות ופיצוי. בשנת 2009, הורשע בבית המשפט לנוער, בעבירות רכוש כלפי כלי רכב, והוטלו עליו עונשים צופי פני עתיד. בשנת 2012, הורשע בעבירות של איומים, תקיפה והיזק לרכוש, והוטלו עליו מאסר על תנאי ושל"צ.

העבר הפלילי יישקל לחומרא.

לצד זה, עולה מן הגיליון, כי זהו מעצרו הראשון של הנאשם.

הנאשם שוהה במעצר כבר תקופה משמעותית, מיום 15.5.19 עד יום 8.7.19, ומיום 8.8.19 עד היום.

26. בעניינו של הנאשם לא נתבקש ולא ניתן תסקיר, על כן לא עומדת בפני בית המשפט תמונה עשירה של דמותו, ולא קיימת תכנית שיקומית. עניין זה משמעותי, נוכח טיב העבירות וריבויין, אשר ניתן להתרשם כי נבעו מדחף אובססיבי, וחוסר גבולות.

27. לצד האמור, אני לוקחת בחשבון את תחושותיו הקשות של הנאשם, ואת מצוקתו נוכח הפירוד המתמשך מילדיו הקטנים.

28. בדברו האחרון תיאר הנאשם את מצוקתו, והביע צער וחרטה על האירועים, אך לא שמעתי מפיו התנצלות כלפי המתלוננת, או אף מילות אמפטיה ממשיות, בשל הסבל שגרם.

29. בסופו של יום, יש לגזור עונש בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בכך שהמדובר במאסרו הראשון של הנאשם, ובמצוקה הרגשית שחוהה. כאמור, בגין אישומים 1-5 ייגזר עונש כולל, ואילו בגין אישום 6 ייגזר עונש נפרד.

30. בעניין רכיב הפיצוי, התלבטתי. מחד, חומרת העבירות מחייבת הטלת פיצוי. מאידך, מורכבות יחסיהם של הנאשם והמתלוננת רבה גם כן, שעה שהנאשם נושא בתשלומי מזונות עבור ילדיהם הקטנים, וצפוי לשהות במאסר למשך חודשים רבים. בנסיבות הללו, יש בדעתי להטיל פיצוי, אך זאת כענישה סמלית.

31. אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין אישומים 1-5: 12 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 9

בגין אישום 6: 5 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונשי המאסר בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יישא 15 חודשי מאסר. מן המאסר יש לנכות את ימי המעצר, מיום 22.3.19 עד 25.3.19, 8.5.19, מיום 12.5.19 עד יום 14.7.19, ומיום 8.8.19 עד היום.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים, או הטרדה, או הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בשני תשלומים, הראשון עד יום 1.5.20 והשני עד יום 1.7.20.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.